

ילדותה שציר מולדתה מחולקת בין יהודים וערבים, כך גם מרי, שלגביה, כמו כל בני קיבוץ, היתה עכו העיר הגדולה הקרובה, אליה היו חומקים על אופניים לקנות גלידה, לנעוץ עיניים בחלונות הר' ראוה, ולחפש הרפתקאות בין חומות הר' צלבנים מלהיבות הדמיון.

נעורים

ופוליטיקה

ריפרוף על פני אלבומי הילדות של השתיים, מגלה מיד זהות מפליאה. הנה מרי בטיול של כיתה, אחד מרבים שכה אהבה ושבגללם היא זכורה לחבריה. תמיד נדחתה על ידי סקרנות נוראה, שכימעט בכל טיול גרמה לצרות. לא היה טיול שלא הלכה בו לאיבוד.

אותה שנה מטיילת גם תרז. לבושה בג'ינס וחולצת פסים, היא נראית כמו כל צעירה ישראלית אחרת. הנה היא בצי-לומים צבעוניים בחופשת קיץ, בכפר ער-בי בגליל המערבי. רוכבת על סוס, קור-טפת בגן-הירק.

תמונות ממסיבות בית-הספר. אפשר היה להחליף בהן את תרז ומרי מבלי שיורגש ההבדל. למרות שכאן זה בית-ספר בקיבוץ, וכאן זה בית-הספר הנוצרי. תרז סנטה בעכו, התלבושות הן אותן התלבושות, הריקודים, לפחות בתמונות. נראים אותם הריקודים.

"השם הוא הגורל", אומר הפתגם ה-

תרז הלסה, בגיל 12, עם בני כיתה בבית-הספר "טרה סנטה" שבעכו העתיקה, בהצגה שהוצגה לרגל חגיגת סיום שנת הלימודים. תרז, שכבר אז התבלטה ביופיה, נראית בתמונה במרכז, כשהיא אוחזת בידי שניים מבני כיתה שהופיעו עימה.

בת השלישית במניין. שתי ילדות משני עברי הכביש. אותו נוף ילדות. אותם שמיים. אותם ריחות הים הקרוב שאת מליחותו נשמו, אותם צלילים מעורבים של שני עמים החיים זה בצד זה. כי כמו שתרו ידעה מאז

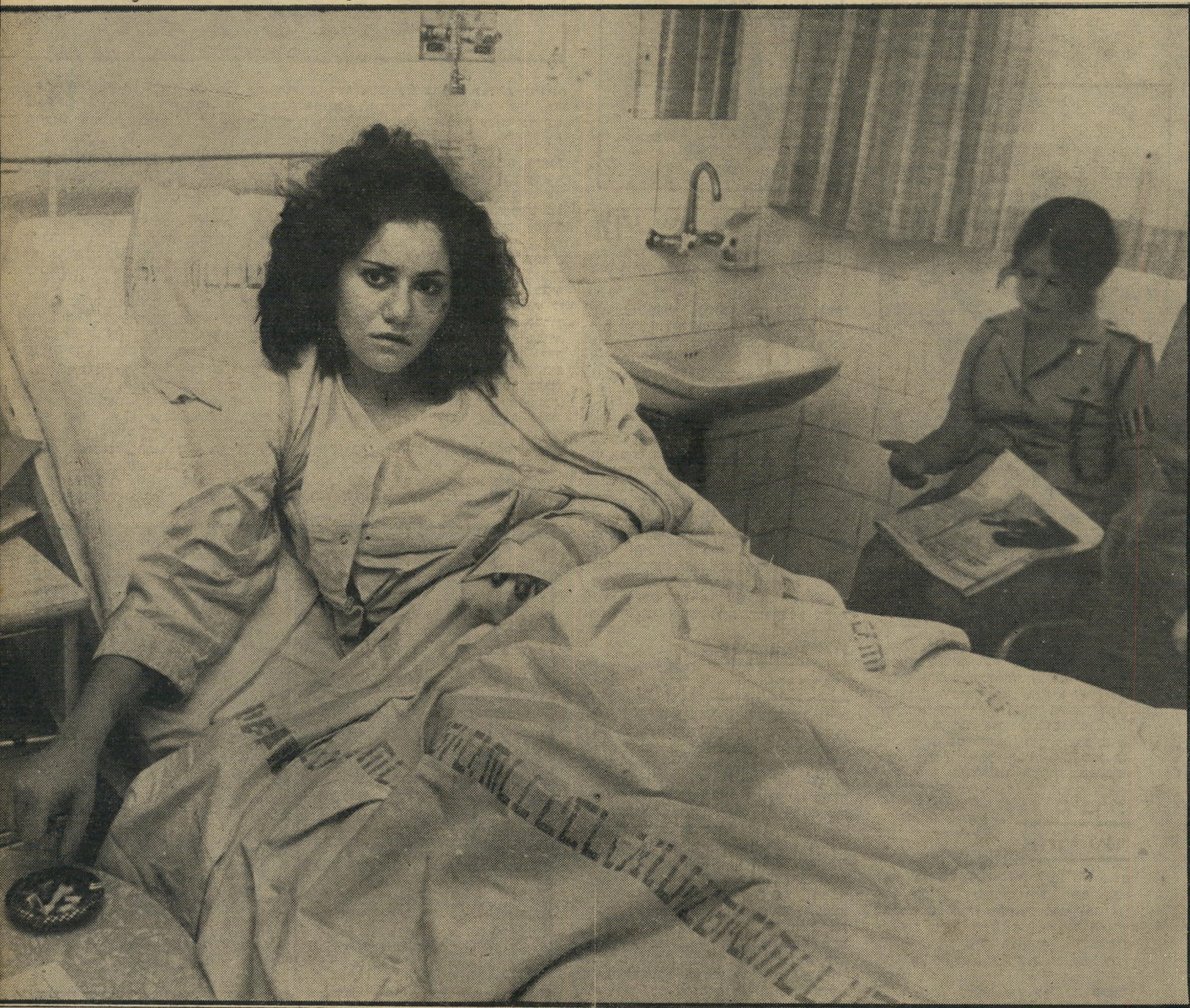
לידת תרז, עקר לעכו, התיישב במרכז העיר העתיקה, בדירה שנעזבה על ידי תושביה הקודמים. היתה זו דירה מרווחת למדי, בת חמישה חדרים. שם נולדו ל-איסחק חלסה שבעת ילדיו, ארבע בנות ושלושה בנים, כשתרז היפהפייה היא ה-

אסקה ועזריאל הולצברג, ניצולי השור-אה, מלוחמי הגיטאות בפולין. קבעו את ביתם בקיבוץ לוחמי-הגיטאות של הקי-בוץ המאוחד, המשמש גל-עד חי לימי הלחימה בנאצים.

כשנולדה בתם ב-16 באפריל 1950, היה ברור שלידתה כרוכה בסמל: באותה שנה חפף תאריך זה את התאריך העברי של מרד גיטו וארשה, ובאותו יום חגג הקי-בוץ את יום השנה לעלייתו על הקרקע. היה זה רק טבעי שיקראו את שמה של הבת הנולדת מרי — לזכר מרד גיטו וארשה, שם עברי טהור, ולא קיצור של מרים כפי שניסו העיתונים להדביק לה אחרי פציעתה.

באותה תקופה לערך הגיע לארץ גם איסחק חלסה, המכונה אברמאלק, אם כי בדרך וגילגולים שונים לחלוטין. חל-סה, נוצרי אורתודוקסי לפי אמונתו, עזב את משפחתו שבעיירה קארק (היא קיר-מואב) שבעבר-הירדן המזרחי, כדי להש-לים את לימודיו התיכוניים בעמאן הביר-רה, כשהוא מפרנס את עצמו במלאכות שונות.

משם נדד עד לביירות כדי לרכוש הש-כלה אקדמאית באוניברסיטה האמריקאית. זכה שם בתואר בוגר בספרות והיסטוריה, החל לחפש את פרנסתו כפקיד בחברות ספנות. ערב הקמת המדינה, מצא את עצמו עובד בסוכנות ספנות בחיפה. שם נשא לאשה את נאדיה, בת למשפחה נוצ-רית חיפאית. רק ב-1952, שנתיים לפני

תרז: חבושת יד, מחייכת ומסורקת אחרי ביקור אורחים, בביתן 16 בתל-השומר